

bart også til de specielle evner at forene to uforenelige størrelser.

Jeg tror, vi her er i en situation, hvor der faktisk kun er én måde, og det er at vælge side. Man kan ikke på den ene side fastholde en strejkeret og på den anden side fastholde retten til at gribe ind. Og det er faktisk det, Kristeligt Folkeparti prøver med sin forespørgsel, og svaret fra regeringen er jo heller ikke lysende klart i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg kan høre på hr. Ole M. Niensens svar til mig på mit sidst stillede spørgsmål, at den her forespørgsel jo reelt bygger på nogle formodninger, nogle gætterier om, hvordan og hvorledes situationen på det her arbejdsmarked vil være i år 2002.

Det, man så selvfølgelig kunne få sig selv til at stille spørgsmål om, er jo: Tror man virkelig i Kristeligt Folkeparti, at et sådant udvalg, som kommer til udtryk i dette forslag til vedtagelse, der nu er fremsat, vil kunne løse denne her situation? Er det dog ikke sådan, at der er tale om to parter, som ikke altid har ensrettede interesser i det her? Hvad er det i virkeligheden, der kan få Kristeligt Folkeparti til at tro, at det kunne løse problemerne?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstod hr. Ole Sohns indlæg. Det er korrekt, at ILO har beklaget eller sagt, at indgrebet i 1998 var forkert, men 1998-indgrebet var jo netop ikke et indgreb, hvor det var livsvigtige områder, det handlede om.

Derimod har ILO udtalt sig om indgrebet mod sygeplejerskerne i 1995 og sagt, at det selvfølgelig var forkert, men på den anden side tilkendegivet, at det kunne accepteres på livsvigtige områder, men at der så til gengæld var en forpligtigelse over for den part, der gribes ind over for, at der må stilles noget andet i stedet. Og det er jo netop det, vores forslag faktisk går på.

For fru Jette Gottlieb er det jo rigtigt, at det kan føles som en uoverkommelig opgave at løse cirkelns kvadratur. Jeg tror, at den her ligger sådan lige en klasse under trods alt. Sådan vil jeg rangordne de problemstillinger, vi arbejder med. Der ligger andre ting, som kommer lige efter – tæt på – og dér mener jeg bare, at man

må forsøge igen og igen. Jeg tror faktisk, at det er ved dialogen og ved at snakke sammen om tingene, at man hen over tid flytter opfattelser osv. Jeg synes faktisk også, at den her debat allerede har vist, at vi måske slet ikke står så langt fra hinanden, som man egentlig skulle tro.

Så til hr. Poul Erik Dyrlunds spørgsmål, om jeg tror på, at sådan et udvalg vil kunne . . . osv.: Jamen jeg tror sådan set på det bedste. Det er måske for nu at vende tilbage til det tidligere indlæg en af de egenskaber, som vi i Kristeligt Folkeparti har. Jeg tror faktisk på, at når kloge og fornuftige og ansvarlige mennesker sidder sammen og snakker om tingene, så kan de finde ud af noget.

Nu har vi faktisk undladt at pege på nogle bestemte muligheder. Det har vi ikke gjort, men der findes muligheder. Jeg vil godt angive dem, men jeg vil ikke anvise dem her, for så begynder jeg måske at gå lidt længere, end jeg egentlig ønsker, og så får folk et bedre alibi for at stemme imod mit forslag til vedtagelse, end jeg faktisk synes man ellers har.

Men der kan findes måder at løse det på. Det er helt klart, at det kan der. Måske ikke, hvor man helt udelukker konfliktmuligheden til sidst, men hvor den altså begrænses ved, at man yderligere prøver på en anden måde end den, hvor de to parter sidder over for hinanden og opgiver tingene ved forligsmanden.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er meget opmærksom på, at ILO har udtrykt en vis forståelse for, at der bliver foretaget indgreb, hvis der er tale om livsvigtige situationer, men ved den sidste sygeplejerskekonflikt og i øvrigt også den i 1995 var der et omfattende nødberedskab, og derfor førte det netop ikke til livstruende situationer. Det er jo det, der er pointen.

Når man inden for sundhedsområdet har valgt og begge parter har sagt, at der ikke skal komme mennesker i en livstruende klemme, og derfor laver et omfattende nødberedskab, så er det derfor også helt givet – det ved vi alle – at den klage, som Dansk Sygeplejeråd og FTF har indgivet til ILO, vil medføre en ny næse til regeringen.

Derfor er konklusionen – ud fra jeres holdning – at man faktisk er nødt til at bede regeringen om at annullere tilslutningen til ILO's konventioner.